

УДК: 339.944:004

JEL Classification: O33, E22

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ДЕРЖАВИ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Касьяненко В.О., доцент кафедри економіки, підприємництва та бізнес-адміністрування

Сумський державний університет, м. Суми, Україна

kasianenko@sumdu.edu.ua

Касаєва Ю.В., молодший науковий співробітник

Сумський державний університет, м. Суми, Україна

kasianenkojuliya@gmail.com

На сьогоднішній день цифрова трансформація є пріоритетним напрямком інноваційного розвитку виробничо-економічних систем на різних рівнях розвитку та інструментом забезпечення довгострокової конкурентної переваги держави. Це вимагає цілеспрямованої та узгодженої інноваційно-інвестиційної політики державних органів виконавчої та законодавчої гілок влади на всіх рівнях, а також активного державно-приватного партнерства. У статті наведено теоретичне узагальнення та нове вирішення наукової проблеми, що виявляється в розвитку відомих і розробленні нових теоретико-методологічних підходів до державного управління інформаційними технологіями з метою підвищення інвестиційного потенціалу держави та її економічної безпеки. Зазначено, що в даний час не існує універсального підходу або єдиної моделі регулювання інформації та інформаційної сфери. Кожен регіон світу та країни має свої внутрішні функції, які в свою чергу визначають специфіку цього процесу. Відповідно до сучасних розробок ІТ в Україні, державне регулювання ІТ-галузі потребує реформування. Доведено, що для України, особливої актуальності набувають такі напрями управління, як активізація проектів з оцифрування інформації; започаткувати потужні внутрішні конкурси стартапів та інновацій в сфері освіти, медицини, транспорту, сільського господарства; запровадити поетапний механізм супроводу інвестиційних проектів пов'язаних з інформаційними технологіями через моделі державно-приватного партнерства; визначити сегменти на ринку ІТ товарів та послуг, які будуть пріоритетним для України з точки зору залучення експортної виручки. Визначено напрями удосконалення системи державного та приватного управління інформаційними технологіями в Україні, які будуть спрямовані не на розвиток нових інновацій, а на формування базової інфраструктури для покращення вже існуючих світових напрацювань в ІТ-галузі за рахунок трансформації системи оподаткування, освіти й науки, а також адаптації вітчизняної нормативно-правової бази. Визначена місце державного управління інформаційними технологіями в забезпеченні економічної безпеки держави.

Ключові слова: цифрова економіка, інформаційні технології, інновації, державне управління, інвестиційний потенціал, економічна безпека.

Doi: 10.21272/1817-9215.2020.2-12

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

В умовах четвертої промислової революції саме ефективний розвиток інформаційних технологій повинен сформувати підґрунтя для зростання інвестиційного потенціалу України, а також посилення рівня її економічної безпеки. Рівень розвитку інформаційних технологій паралельно із значним впливом на всі сфери життєдіяльності суспільства та позитивною кореляцією з економічним зростанням, забезпечує й залучення фінансових ресурсів до економіки України. Швидкий темп технологічного прогресу підкреслює важливість розвитку даного напрямку та призводить до вирішення нових завдань. Паралельно з цим високоефективне державне регулювання ІТ-галузі в Україні повинно нівелювати економічні шоки, які пов'язані з її активним розвитком та проникненням у фінансовий сектор держави.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Фундаментальні засади дослідження ролі та місця інформаційних технологій в процесі створення сприятливого інвестиційного клімату присвячені роботи таких вчених, як Белейченко О. Г., Кузьменко О.В. [10], Макарова М. В. [11], Торкатюк В. І. [19], Полчанінова І. Л. [2], Дмитрук І. А., Нікбін Ф. В. свою чергу, питання взаємозв'язку інвестиційного клімату, інвестиційного потенціалу та соціально-

економічного розвитку країн вивчали: Асаул А. [3], Вергал К. Ю. [4], Геєць В. [5], Крайник О. [8], Крупка М. [9], Рогоза М. Є. [17], Ландарь А., Папп В., Педченко Н. С. [13], Тарабукіна О. [18], Шкурупій О. В. [22].

Проте, віддаючи належне існуючим науковим доробкам вітчизняних та зарубіжних дослідників з даної проблематики, варто відмітити, що існує необхідність подальшого розвитку питань, що пов'язані з уточненням теоретичних засад формування інвестиційного потенціалу країни під впливом інформаційних технологій, а також розробленням практичних рекомендацій щодо сприяння впливу політики управління інформаційними технологіями на економічне зростання країни.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою статті є дослідження особливостей державного управління інформаційними технологіями з метою підвищення інвестиційного потенціалу держави та її економічної безпеки

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У сучасних реаліях інформаційні технології виступають драйвером прискореного економічного зростання, підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки в країні. Інформатизація та цифровізація економічних, адміністративно-процесуальних та організаційних відносин в країні дозволяє органам державного управління, недержавним організаціям та корпоративному сектору підвищувати ефективність їх роботи, вдосконалювати якість своїх послуг та запроваджувати клієнтоорієнтований підхід при їх обслуговуванні, створювати нові робочі місця в сегменті висококваліфікованої робочої сили тощо. Крім цього, цифровізація відносин в фінансовій сфері сприяє підвищенню рівня прозорості фінансових операцій, розвитку економіки «спільного користування» і стимулювання торгівлі в онлайн-режимі, формуванню стартап-еко системи й активізації підприємницької діяльності [11, 12, 22]. Аналітики консалтингової компанії Boston Consulting Group (BCG) передбачають, що до 2035 року обсяг цифрової економіки може досягти 16 трлн дол. США [1]. Таким чином, розвиток інформаційно-телекомунікаційних технологій в країні створює якісне підґрунтя для переходу від економічної моделі з орієнтацією на низько технологічні галузі до інноваційної моделі, в основі якої здобутки концепції економіки знань.

На сьогодні ринок інформаційних послуг представлений такими видами діяльності як: технічне забезпечення (виробництво серверного обладнання, комп'ютерів, смартфонів, мережеве обладнання, смарт-девайсів для побутових потреб), програмне забезпечення (створення, проектування та тестування програм, підтримка його обслуговування, веб-розробка тощо). Протягом останніх років стрімко набирає обертів такий напрям в IT-галузі як інноваційні способи збору, обробки та зберігання великих масивів даних, що дозволяє кардинально трансформувати стратегію та організацію бізнес-процесів компаній з метою отримання ними конкурентних переваг на ринку.

З точки зору інституційного підходу IT-галузь представляє собою своєрідне середовище, в якій економічні суб'єкти безпосередньо взаємодіють один з одним, обмінюються ресурсами і трансформують одні їх види в інші. Для забезпечення ефективної взаємодії має бути сформована система інститутів та об'єднань, які в значній мірі визначають характер відтворення і основні кількісні параметри розвитку IT-галузі. Вагому роль у формуванні інституційного середовища для розвитку інформаційно-комунікаційних технологій в Україні належить сформованим IT кластерам, R&D центрам, стартап-інкубаторам, освітнім центрам, а також галузевим об'єднанням та асоціаціям.

Проведений аналіз сучасного стану розвитку IT-галузі в Україні дозволив виокремити низьку чинників, що стримують розвиток IT-галузі в Україні та потребують вирішення з боку органів державного управління, а саме:

– політична і економічна нестабільність, наявність воєнних дій на території країни;

- низький рівень широкосмугового доступу до мережі інтернет в Україні;
- відсутність спеціальних режимів оподаткування діяльності ІТ-компаній, де частка витрат на оплату праці в загальному обсязі всіх витрат є набагато вищими порівняно з іншими галузями економіки
- дефіцит ІТ-спеціалістів з необхідним для потреб ринку кваліфікації;
- невідповідність випускників ІТ-спеціальностей вимогам та потребам ринку, оскільки наявний низький рівень забезпеченості сучасним обладнанням та спеціалізованою технікою, а також знання у сфері інформаційних технологій надзвичайно швидко змінюються та оновлюються;
- недотримання міжнародного законодавства щодо використання ліцензійного комп'ютерного програмного забезпечення й захисту інтелектуальної власності, що спричинює реєстрацію прав інтелектуальної власності вітчизняних розробників закордоном, при цьому втрачається їх українська автентичність;
- низька частка послуг з розробки готової вітчизняної програмної продукції, яка має високу додаткову вартість порівняно з аутсорсингом;
- міграція ІТ-фахівців;
- низький рівень електронного урядування.

Зважаючи на вищезазначений аналіз умов розвитку ІТ-галузі в Україні виникає необхідність розглянути особливості їх державного регулювання та встановити основні вектори його реформування з метою збільшення інвестиційного потенціалу та економічної безпеки держави. Отже, розглянемо інституційну складову державного регулювання ІТ-галузі в Україні.

Національна комісія з питань державного регулювання в інформаційній сфері є державним колегіальним органом, підпорядкованим Президентові України, який звітує перед Верховною Радою України. Положення про Національну комісію з питань державного регулювання в інформаційній сфері затверджує Президент України. Національний комітет з регулювання інформації може при здійсненні своїх повноважень створювати та ліквідувати свої територіальні органи у випадках, передбачених Національною комісією з регулювання інформації.

Територіальні органи діють на підставі постанови, затвердженої Національною комісією з державного регулювання у сфері зв'язку та інформації. Державне регулювання в Україні в галузі інформаційних відносин полягає в підвищенні попиту на інформаційні технології, залученні інвестицій, поліпшенні якості ІТ-послуг, а також постійному розвитку та модернізації мереж з урахуванням інтересів національної безпеки.

Державна політика в ІТ-галузі реалізується Електронним урядовим агентством. Агентство є центральним органом виконавчої влади, відповідальним за розвиток ІТ-сектору в Україні, розробляє відповідні плани, процеси та затверджує пропозиції щодо положень про розвиток галузі. 4 червня 2014 року Кабінет Міністрів прийняв постанову про реорганізацію Державного агентства з питань науки, інновацій та інформації до Державної служби електронного уряду [16].

Департамент цифрової економіки також з'явився в структурі Міністерства економічного розвитку і торгівлі. Перед новим департаментом Мінекономрозвитку стоїть декілька завдань: розвиток широкосмугового інтернет-зв'язку, створення інформаційного суспільства та інше. Міністерство цифрової економіки має намір запровадити послуги електронного уряду та підтримувати інвестиції в інновації та стартапи.

Комітет з питань інформації та зв'язку Верховної Ради України відповідає за законодавчу підтримку діяльності ІТ-галузі. До її юрисдикції належать: розвиток інформаційного суспільства; електронне адміністрування; електронне управління документами; електронний цифровий підпис; національні системи електронних інформаційних ресурсів; телекомунікації; галузь програмування; кібербезпека; використання високочастотного джерела в Україні тощо.

Центральним органом виконавчої влади, який здійснює державну політику щодо інтелектуальної власності, є державна інтелектуальна власність України, яка розробляє пропозиції щодо кращого регулювання, організовує оцінку заявок на інтелектуальну власність, видає патенти / сертифікати на права інтелектуальної власності, здійснює державну реєстрацію прав інтелектуальної власності, веде державний реєстр прав інтелектуальної власності. Загальний контроль ІТ-галузі в Україні допомагає забезпечити достовірність даних, створених ІТ-системами, і підтримує твердження, що системи працюють у відповідності до наміченого, і що висновок є надійним. Загальний контроль ІТ-галузі зазвичай включає декілька типів елементів, які формують одну загальну систему забезпечення державного регулювання (рис 1).

В даний час не існує універсального підходу або єдиної моделі регулювання інформаційної сфери. Кожен регіон світу та країни має свої внутрішні особливості, які формують вектори подальшого розвитку.

Для України, паралельно з необхідністю державного регламентування процесів реалізації та функціонування ІТ-аутсорсинг, науково-дослідних центрів, стартапів, громадських ІТ, особливої актуальності в останні часи набувають наступні напрямки управління:

- активізація проектів з оцифрування інформації, що виступає основою сучасного формування цифрової економіки. Широкомасштабний запуск даного процесу призведе до формування міжнародної візії потенційних інвесторів про високий рівень інвестиційної привабливості України;

- започаткувати потужні внутрішні конкурси стартапів та інновацій в сфері освіти, медицини, транспорту, сільського господарства. Це саме ті сфери господарської діяльності в Україні, які повинні стати локомотивом внутрішнього розвитку в країні та призвести до якісно нового рівня життя населення держави.

- запровадити поетапний механізм супроводу інвестиційних проектів пов'язаних з інформаційними технологіями через моделі державно-приватного партнерства, що дозволить підвищити ефективність проектів вивести їх на нову потужність та залучити на певному етапі додаткові фінансові ресурси від міжнародних інвесторів.

- визначити сегменти на ринку ІТ товарів та послуг, які будуть пріоритетним для України з точки зору залучення експортної виручки. Компанії, які будуть реалізовувати проекти саме цих напрямків експортних перспектив повинні мати державні преференції на всіх рівнях організації власних-бізнес-процесів. Тільки за умови такого рівня підтримки національні компанії будуть конкурентоспроможними на міжнародному ринку.

Окремо необхідно зупинитись на ролі державного регулювання інформаційних технологій в процесі забезпечення економічної безпеки держави. Проникнення інформаційних технологій у фінансовий сектор та автоматизацію процесів життєдіяльності будь-якого підприємства чи територіальної громади актуалізували проблеми кіберзлочинів. Маніпуляції з цифровими грошима, активна легалізація кримінальних доходів за рахунок цифрової фінансової системи, вірусні атаки на бази даних підприємств та організацій виступають одним з найбільших загроз національній безпеці. Зважаючи на це, державне управління інформаційними технологіями повинно ґрунтуватися на виваженому нормативному регулюванні діяльності всіх суб'єктів цифровізації в державі, оперативному реагуванні на потенційну загрозу національній безпеці, комплексному вирішенні проблем, а також включати не тільки інструменти декларування вимог до діяльності суб'єктів ІТ-сфери, але й методи примусу та покарання у вигляді штрафів, пені, неустойки.

Отже, враховуючи сучасний етап розвитку України, є наступні дії органів державної влади:

- зміна системи оподаткування ІТ-галузі в напрямку встановлення пільгових режимів, диференційованих ставок в залежності від виду ІТ-бізнесу та інше;
- зменшення митних тарифів на комплектуючі для ІТ-обладнання;

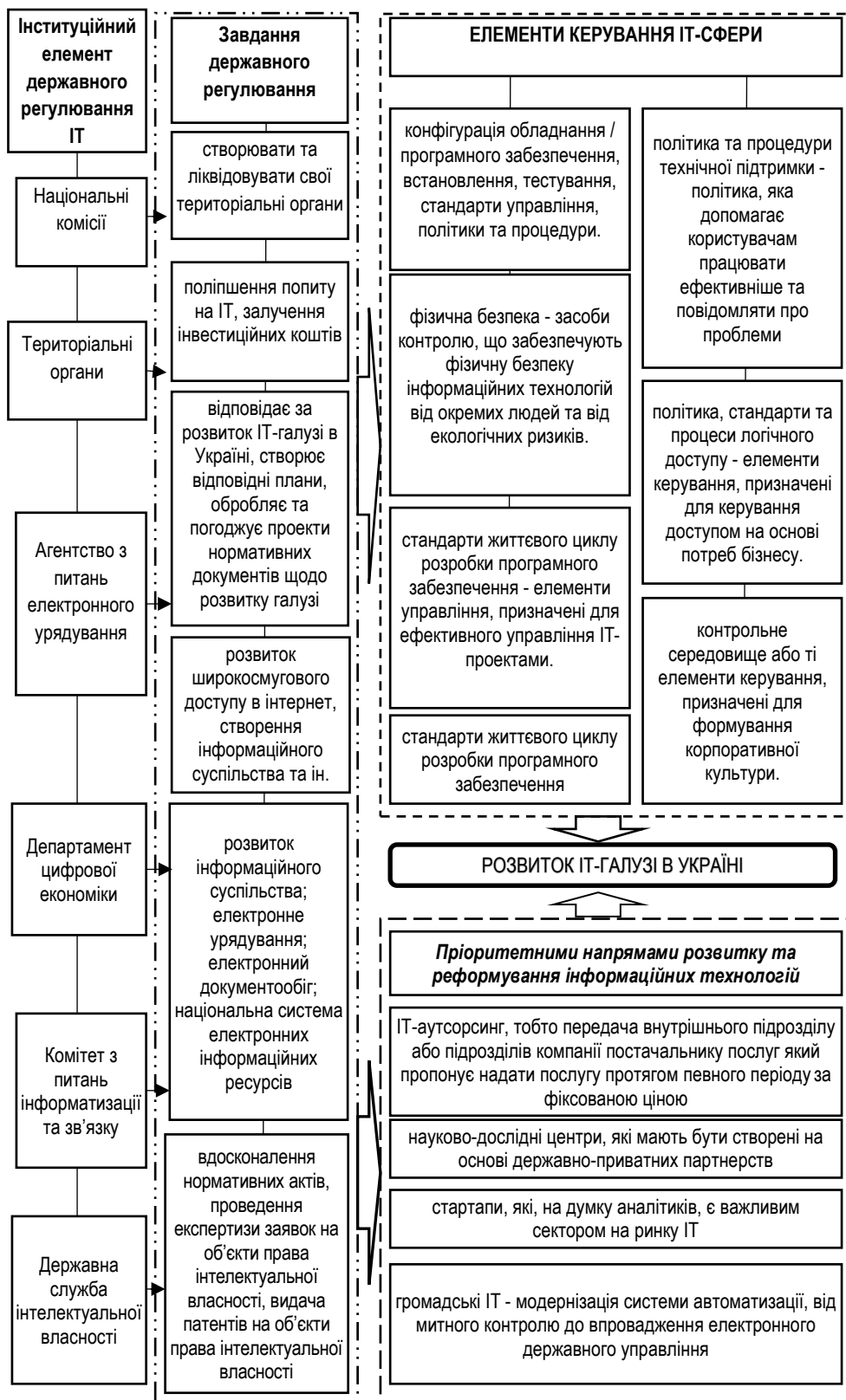

Рисунок 1 – Державне забезпечення розвитку ІТ-галузі в Україні

- прийняття на загальнодержавному рівні програми розвитку ІТ-галузі («українська силіконова долина») та створення державного фонду фінансування стартапів;
- узгодження існуючих правових норм регулювання ІТ-галузі та розробка нового законодавства з приводу захисту прав власності інтелектуальних розробок;
- боротьба з міграцією ІТ-, спеціалістів за рахунок створення державно-приватних фондів їх підтримки;
- підвищення кібербезпеки країни за рахунок створення окремої державної структури о боротьбі з кібер шахрайствами, яка б акумулювала повноваження кіберполіції, СБУ та військової розвідки.

ВИСНОВКИ З ПРОВЕДЕНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

На основі закордонного досвіду державного управління інформаційних технологій визначено найбільш пріоритетні вектори трансформації ІТ-галузі в Україні: встановлення пільгових режимів оподаткування підприємств ІТ-галузі на перші три роки їх функціонування, диференціація ставок податків в залежності від виду ІТ-бізнесу, зменшення митних тарифів на комплектуючі для ІТ-обладнання, створення державного фонду фінансування стартапів, розробка нового законодавства з приводу захисту прав власності інтелектуальних розробок, зміна системи підготовки випускників як вищих навчальних закладів, так і професійно-технічних навчальних закладів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Boston Consulting Group. URL: <https://www.bcg.com/>
2. Torkatiuk, V. I., Polchaninova, I. L., Dmytruk, I. A., Nikbin, F. The role of information technologies in the socio-economic development of Ukraine. Formuvannya ekonomichnykh struktur zemleustroiu, budivnytstva ta upravlinnia nerukhomosti: stan, problemy, rishennia: materialy Mizhnar. nauk.-prakt. Internet-conf., 2013, pp. 45–46.
3. Асаул А. Систематизація факторів, що характеризують інвестиційну привабливість регіонів. *Регіональна політика*. 2008. №2. С. 53–62.
4. Вергал К. Ю. Теоретичні підходи до класифікації інноваційних стратегій. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності*. 2011. №2. С. 214–219
5. Геєць В. М. Інноваційні перспективи України. Харків. Константа, 2006. 272 с.
6. Кодекс ООН СРС84. Сан-Франциско. URL: <https://www.un.org/ru/charter-unt-nations/>
7. Конференция Организации Объединенных Наций по торговле и развитию ЮНКТАД : Доклад о мировых инвестициях и цифровая экономика. – ООН. Нью-Йорк и Женева, 2017 год. URL: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_overview_ru.pdf
8. Крайник О. Економічний розвиток регіону: Монографія Львів. Ліга-Прес, 2002. 294 с.
9. Крупка М.І., Демчишак Н.Б. Аналіз формування й використання фінансового потенціалу інвестиційної діяльності в Україні. *Фінанси України*. 2012. № 2. С. 26–37
10. Кузьменко О.В., Касаєва Ю.В. Інформаційні технології як драйвер зростання інвестиційного потенціалу України», *Вісник Сумського Державного Університету*: серія Економіка. 2018. № 3. С. 28-34.
11. Макарова М. В. Вплив інноваційних інформаційних технологій на діяльність промислових підприємств в умовах Industry 4.0. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності* : зб. наук. Праць. ДВНЗ «ПДТУ». Маріуполь, 2018. Вип. 17. С. 286–293.
12. Макарова М. В. Інформаційні інноваційні технології в управлінні промисловими підприємствами: сучасні аспекти. *Вісник Приазовського державного технічного університету* : зб. наук. Праць. ДВНЗ «ПДТУ». Маріуполь, 2018. Вип. 36. С. 153–160.

13. Педченко Н. С. Ідентифікація ефективності стану формування та використання фінансового потенціалу підприємств. Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Сер. : Економічні науки. 2013. № 2. С. 151-157.

14. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження від 24.12.20019 р. № 67-р. Київ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>

15. Програма COSME. Євроінтеграційний портал URL: <http://eu-ua.org/cosme>

16. Реорганізація Урядом Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/247366194>

17. Рогоза М. Є. Стратегічний інноваційний розвиток підприємств: моделі та механізми : монографія. Полтава : РВВ ПУЕТ, 2011. 136 с.

18. Тарабукіна О. М. Інвестиційна привабливість території як мотивуючий фактор інвестиційної діяльності. *Інвестиції: практика та досвід*. № 12. 2010. С. 8-11.

19. Торкатюк В. І. Підсумки та нові тенденції трансформаційних процесів в Україні на сучасному етапі її розвитку. Університетські наукові записки. 2007. № 3. С. 128-133.

20. Україна в міжнародних рейтингах. URL: <https://www.sfi.gov.ua/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0-%D0%B2->

21. Цілі сталого розвитку. URL: <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>

22. Шкуруній О. В., Базавлук Н. Г. Інноватизація економіки: світовий досвід та уроки для України. Економічна стратегія і перспективи розвитку сфери торгівлі та послуг: зб. наук. праць: у 2-х ч. Харків: Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі, 2012. вип. 1 (15). Ч. 2. С. 45-52.

REFERENCES

1. Boston Consulting Group. Retrieved from <https://www.bcg.com/>
2. Torkatiuk, V. I., Polchaninova, I. L., Dmytruk, I. A., Nikbin, F. (2013). The role of information technologies in the socio-economic development of Ukraine. Formuvannia ekonomichnykh struktur zemleustroiu, budivnytstva ta upravlinnia nerukhomistiu: stan, problemy, rishennia: materialy Mizhnar. nauk.-prakt. Internet-conf., , pp. 45–46.
3. Asaul A. (2008). *Systematyzatsiya faktoriv, shcho kharakteryzuyut' investytsiynu pryvablyvist' rehioniv*. [Systematization of factors that characterize the investment attractiveness of regions.]. *Rehional'na polityka*. №2. P. 53–62.
4. Verhal K. YU. (2011). Teoretychni pidkhody do klasyfikatsiyi innovatsiynykh stratehiy. [Theoretical approaches to the classification of innovation strategies] *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektual'noyi vlasnosti*. №2. P. 214–219
5. Heyets' V. M. (2006). Innovatsiyni perspektyvy Ukrainy. [Innovative prospects of Ukraine]. Kharkiv. Konstanta,. 272 p.
6. Kodeksu OON SRS84. San-Frantsysko. Retrieved from <https://www.un.org/ru/charter-united-nations/>
7. Konferentsyya Orhanyzatsyy Ob"edynennykh Natsyy po torhovle y razvytyyu YUNKTAD [United Nations Conference on Trade and Development, UNCTAD]: *Doklad o myrovyykh ynvestytsyyakh y tsyfrovaya ekonomyka*. – OON. N'yu-York y Zheneva, (2017). Retrieved from http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_overview_ru.pdf
8. Krainyk O. (2002). Ekonomichnyy rozvytok rehionu [Economic development of the region]: Monohrafiya L'viv. Liha-Pres., 294 p.
9. Krupka M.I., Demchyshak N.B. (2012). Analiz formuvannya y vykorystannya finansovoho potentsialu investytsiynoyi diyal'nosti v Ukraini. [Analysis of the formation and use of the financial potential of investment diyalnosti in Ukraine]. *Finansy Ukrainy*.. № 2. P. 26–37
10. Kuz'menko O.V., Kasayeva YU.V. (2018). Informatsiyni tekhnolohiyi yak drayver zrostannya investytsiynoho potentsialu Ukrainy [Information technology as a driver of

investment growth in Ukraine]. *Visnyk Sums'koho Derzhavnoho Universytetu: seriya Ekonomika*. № 3. P. 28-34.

11. Makarova M. V. (2018). Vplyv innovatsiynykh informatsiynykh tekhnolohiy na diyal'nist' promyslovykh pidpryyemstv v umovakh Industry 4.0. [The impact of innovative information technologies on the activities of industrial enterprises in Industry 4.0]. *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektual'noyi vlasnosti : zb. nauk. Prats'. DVNZ «PDTU». Mariupol'*, Vyp. 17. P. 286–293.

12. Makarova M. V. Informatsiyni innovatsiyni tekhnolohiyi v upravlinni promyslovymy pidpryyemstvamy: suchasni aspekty. [Information and innovation technologies in the management of industrial enterprises: modern aspects]. *Visnyk Pryazovs'koho derzhavnoho tekhnichnoho universytetu : zb. nauk. Prats'. DVNZ «PDTU». Mariupol'*, 2018. Vyp. 36. P. 153–160.

13. Pedchenko N. S. (2013). Identyfikatsiya efektyvnosti stanu formuvannya ta vykorystannya finansovoho potentsialu pidpryyemstv. [Identification of the effectiveness of the formation and use of financial potential of enterprises]. *Naukovyy visnyk Poltav'skoho universytetu ekonomiky i torhivli. Ser. : Ekonomichni nauky*. № 2. P. 151-157.

14. On approval of the Concept of development of the digital economy and society of Ukraine for 2018-2020 and approval of the action plan for its implementation: order of 24.12.20019 № 67-r. Kyiv. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>

15. Prohrama COSME. Yevrointehratsiynny portal Retrieved from <http://eu-ua.org/cosme>

16. Reorganizatsiya Uryadom Derzhavne ahent'stvo z pytan' nauky, innovatsiy ta informatyzatsiyi [Reorganization by the Government of the State Agency for Science, Innovation and Informatization.]. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/news/247366194>

17. Rohoza M. YE. (2011). Stratehichnyy innovatsiynnyy rozvytok pidpryyemstv: modeli ta mekhanizmy [Strategic innovation development of enterprises: models and mechanisms]: monohrafiya. Poltava : RVV PUET., 136 p.

18. Tarabukina O. M. (2010). Investytsiyna pryvablyvist' terytoriyi yak motyvuyuchyy faktor investytsiynoyi diyal'nosti [Investment attractiveness of the territory as a motivating factor of investment activity.]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*. № 12. P. 8-11.

19. Torkatyuk V. I. (2007). Pidsumky ta novi tendentsiyi transformatsiynykh protsesiv v Ukrayini na suchasnomu etapi yiyi rozvytku [Results and new trends of transformation processes in Ukraine at the present stage of its development]. *Universytet-s'ki naukovi zapysky*.. № 3. P. 128-133.

20. Ukrayina v mizhnarodnykh reytynhakh [Ukraine in international rankings]. Retrieved from <https://www.sfii.gov.ua/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B0-%D0%B2->

21. Tsili staloho rozvytku [Sustainable development goals]. Retrieved from <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/sustainable-development-goals.html>

22. Shkurupiy O. V., Bazavluk N. H. (2012). Innovatyzatsiya ekonomiky: svitovyy dosvid ta uroky dlya Ukrayiny [Economic innovation: world experience and lessons for Ukraine.]. *Ekonomichna stratehiya i perspektyvy rozvytku sfery torhivli ta posluh: zb. nauk. prats': u 2-kh ch.* Kharkiv: Khark. derzh. un-t kharchuvannya ta torhivli, vyp. 1 (15). CH. 2. P. 45-52.

SUMMARY

Digital transformation today is a priority area for the innovative development of production and economic systems at various levels of development and a tool for ensuring the long-term competitive advantage of the state. This requires a targeted and coordinated innovation and investment policy of executive and legislative agencies at all levels, as well as active public-private partnerships. The article presents a theoretical generalization and a new solution to a scientific problem, which is manifested in the development of available and the introduction of new theoretical and methodological approaches to the state management of information technology to increase the investment potential of the state and its economic

security. It is noted that there is no universal approach or a single model for regulating information and the information sphere. Each region of the world and each country has its internal functions, which, in turn, determine the specifics of this process. According to modern IT developments in Ukraine, the state regulation of the IT industry needs reforming. It has been proved that the following areas of management were of particular relevance for Ukraine: activating projects for the digitization of information; launching powerful internal competitions for startups and innovation in education, medicine, transport, agriculture; introducing a step-by-step mechanism for supporting investment projects related to information technology through a public-private partnership model; identifying segments in the market of IT products and services that will be a priority for Ukraine in terms of attracting export revenue. The areas for improving the system of public and private management of information technology in Ukraine have been identified, which will be aimed not at the development of innovations, but at the formation of a basic infrastructure to improve the already existing world developments in the IT industry through the transformation of the taxation system, education and science, as well as the adaptation of the domestic regulatory framework. The role of state management of information technology in ensuring the economic security of the state has been determined.

Key words: digital economy, information technology, innovation, public administration, investment potential, economic security.